

Die Noël Stories

Die Eerste Kersfees

Kom ons begin waar Kersfees begin het - in Bethlehem. Die eerste Kersfees is 'n eenvoudige maar verbeeldingryke oortelling van die Geboorteverhaal. Hierdie verhaal is vir die eerste keer in die Bybel deur die apostels, Matteus en Lukas vertel, maar dit is sedertdien weer en weer vertel.

Ek hou van die manier waarop Anne Adeney 'n belangrike deel aan die diere in haar weergawe gee. Hulle bly stil sodat hulle nie die baba skrik maak nie, en die hitte van hul liggame help om hom warm te hou op 'n koue nag.

Ek verwag dat almal weet van die osse en die donkies, maar hierdie skrywer gee vir ons ook vlooie. Kom ons hoop dat hulle so bedagsaam soos die ander wesens was en net die baba se tone gekielie het in plaas daarvan om hom te byt.

Dit het gebeur dat die keiser, Caesar Augustus, beveel het dat 'n sensus deur die hele Romeinse Ryk gehou moes word.

Josef, 'n timmerman, van Nasaret, het aan 'n koninklike bloedlyn behoort. Hy was 'n afstam van die groot vriendelike Dawid, wie se tuiste die dorp Bethlehem was waar hy moes registreer.

Sy nuwe vrou, Maria, moes saam met hom gaan, al was dit amper tyd vir haar baba om gebore te word. Nege maande tevore het 'n engel aan Maria verskyn en vir haar gesê dat sy 'n baba deur die Heilige Gees sou hê. Daardie baba sou die Seun van God wees.

Dit was 90 myl van Nasaret na Bethlehem – 'n lang reis. Dit was winter, so die dae was nat en koud, en die nagte was bitter koud. Terwyl haar donkie met die klipperige paadjie afgestap het, het Maria haar skouers teen die bytende wind gebuk en haar hooftoisel nader aan haar gesig getrek.

Daar was ook gevaar, van rowers gedurende die dag, en wolwe of ander wilde diere in die nag. Maar daar was baie gesinne wat suid deur die Jordaan vallei gereis het om geregistreer te word. Maria en Josef het altyd naby die ander reisigers gebly en het uiteindelik Betlehem en veiligheid bereik.

Toe hulle daar aankom, het hulle gevind dat die dorp oorloop van mense. Die skare het gestamp en gestoot, en Josef was besorg oor Maria. Selfs om op die donkie te ry, kon haar nie teen die drukgang in die strate beskerm nie. Daar was baie ander mense wat op donkies gery het, asook baie groter diere.

Die enorme kamele van die ryk handelaars het deur die strate geloop en osse het houtkarre getrek vol vuurmaak hout of goedere om te verkoop. Daar was selfs 'n paar mens op perde, wat enigiemand in hul pad gestamp het toe hulle verby is.

"Ons sal dadelik 'n blyplek moet kry," het Josef gesê.

Hy het sy pad deurgedruk deur die oorvol strate, met die donkiese toom in sy hand. Die dorpsmense was besig met hul besigheid. Baie het net buite hul huise gewerk. Sommige het pottebakkerie gemaak, terwyl ander mandjies en sandale geweeft het.

Maria en Josef het deur die mark gegaan, wat gegons het van mense wat hul ware koop en verkoop, en met mense wat skinder en stry. Die egpaar het ook verskeie Romeinse hoofmanne op perde gesien. Hulle het orde gehou in die menigte mense wat reeds tou gestaan het om hul besonderhede aan die sensus opnemer te gee.

Die egpaar het ook verskeie Romeinse hoofmanne op perde gesien. Hulle het orde gehou in die menigte mense wat reeds tou gestaan het om hul besonderhede aan die sensus opnemer te gee.

Langs die pad was gesinne wat rondom kookvure gegroeper het, besig om te herstel van hul lang staptog. Maar Josef was vasbeslote om 'n warm en beskutte plek vir Maria te vind. Alhoewel Josef net 'n arm timmerman was, het hy genoeg geld gespaar om 'n nag in 'n goeie losieshuis te bekostig. Dis wat die heilige baba verdien het.

Met sy staf klop hy aan die deur van die eerste eerbare plek wat hy gekry het. Dit was 'n indrukwekkende klipgebou met 'n breë hout deur.

"Ons het 'n kamer nodig vir die nag," het Joseph gesê toe die deur oop gaan, met die wonderlike reuk van ryk kos wat uitwaai. Die herbergier was amper so breed soos die deur. Sy aantreklike rooi kleed strek styf oor sy groot maag, wat wankel terwyl hy praat.

"'n Kamer in Bethlehem, vanaand?" het hy gespot. "Jy maak seker 'n grap!

Weet jy nie dat daar 'n sensus aan die gang is nie? Ek het geen plek oor nie."

"Ons sal 'n ander plek probeer," het Josef vir Maria gesê. "Ons sal seker binnekort iets vind."

Hulle het by die volgende losieshuis gestop. Dit was kleiner en in 'n bos knoestige tussen olyfbome geleë. Daar was 'n smal trappe wat na die plat dak gelei het, waar reisigers in warmer weer kon slaap. Die lang, maar herbergier het gebewe toe 'n rukwind die deur in sy gesig probeer toe klap.

"Het jy 'n kamer vir ons?" het Josef gevra.

Die herbergier skud sy kop.

"Of selfs die hoek van 'n kamer, uit hierdie wind?" het Josef vol hoop gevra.

"Ons het so 'n lang pad gereis en ons is koud en moeg."

"Ek is jammer, ons het nie plek nie," het die herbergier gesê.

"Ek twyfel of jy 'n leë spasio in die hele Bethlehem sal kry."

Ten spyte van hierdie woorde het Josef aanhou probeer. Hy het Maria van plek tot plek gelei, op soek na enige plek wat plek vir twee moeë reisigers sou hê. Maar daar was nie plek te vinde nie. Dit was besig om donker te word, en Maria het gewet die baba was op die punt om gebore te word.

Nou desperaat kom hulle by die laaste gebou aan die rand van die dorp. Die huisie was gemaak van grys klip wat so oud was dat dit om die kante verkrummel het. Hulle kon baie stemme binne hoor mompel.

"Is dit 'n herberg?" het Maria gevra.

"Ek is nie seker nie," het Josef gesê, "maar ek sal in elk geval hier probeer. Ons moet jou uit die koue kry voor die baba kom."

“Ons het nie plek nie,” het 'n stem gesê, voordat Josef eers sy mond kon oopmaak om te vra. Die kort, bles man kon skaars die deur oopmaak, daar was soveel mense binne.

“Ons het selfs al die kinders weg gestuur om by hul ouma te gaan bly om bietjie meer spasie hier te maak. Maar nou is ons vol.”

"Is jy seker?" het Josef gevra. "Vergeet van my, kry net 'n plek vir Maria asb. Sy het regtig skuiling nodig."

"Dit is so bedruk hier dat selfs die vlooië weg is en na die perdestal af gegaan het," het die herbergier met 'n laggie gesê.

Josef se oë het verlig. "Het jy gesê jy het 'n perdestal?"

Die herbergier het hom oor hulle ontferm en hulle na sy perdestal gelei.

Dit was vol donkies wie se eenaars by die herberg geloseer het. Daar was selfs 'n enorme os. Josef het vir Maria vars strooi neer gesit en vir haar 'n bed in die hoek gemaak.

Kort daarna het Maria geboorte gegee aan haar seun en sy het hom toegedraai in die klere wat sy saamgebring het. Die diere het kalm en stil gebly, selfs toe Josef skoon hooi in die krip gesit het sodat dit as 'n bed vir die baba gebruik kon word. Die diere se groot, sagte oë het Maria en die baba aandagtig dopgehou. Hulle stowwerige lywe, almal skakerings van bruin en grys, het 'n hitte af gegee wat die gesintjie verwarm en vertroos het.

“Ons sal hom Jesus noem,” het Maria tevrede gesê, terwyl sy die baba in die krip neer lê.

“Net soos die engel vir my gesê het.”

Buite Bethlehem het 'n paar herders hulle skape vir die nag bymekaar gemaak. Noudat die donkerte soos 'n kombors oor die heuwels geval het, het die meeste van hulle gaan slaap. Hulle het hul skaapvel rolke styf om hulself gedraai om die ysige koue uit te hou. 'n Paar het soos gewoonlik wakker gebly om die kudde teen wolwe en bergleues te bewaak.

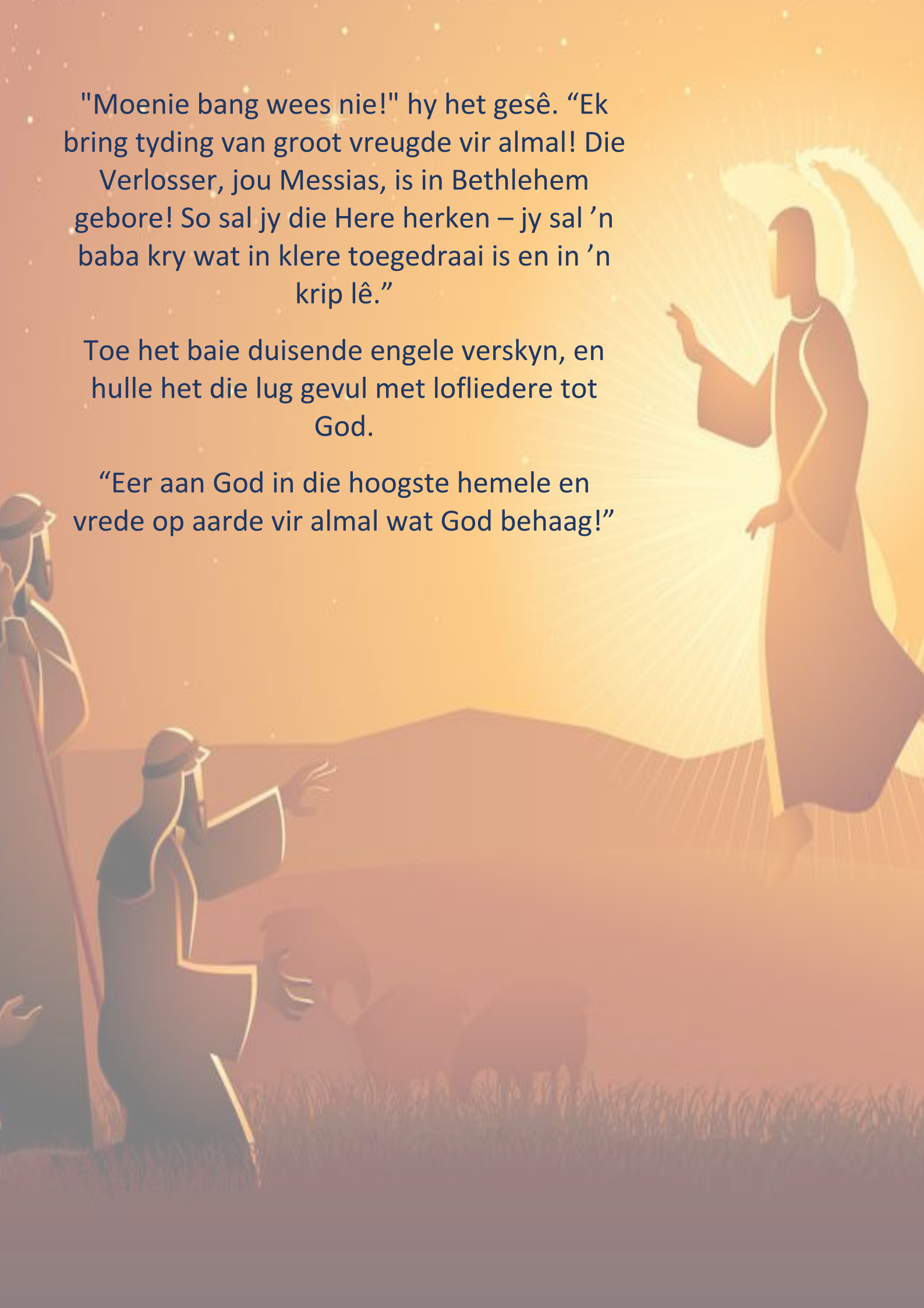
Skielik het 'n engel van die Here uit die hemel verskyn, en die glans van God se heerlikheid het op hulle geskyn, helderder as die woestyn se son.

"Moenie bang wees nie!" hy het gesê. "Ek bring tyding van groot vreugde vir almal! Die Verlosser, jou Messias, is in Bethlehem gebore! So sal jy die Here herken – jy sal 'n baba kry wat in klere toegedraai is en in 'n krip lê."

Toe het baie duisende engele verskyn, en hulle het die lug gevul met lofliedere tot God.

"Eer aan God in die hoogste hemele en vrede op aarde vir almal wat God behaag!"

Toe die engele na die hemel terug gekeer het, kon die herders nie wag om hierdie heilige baba te vind nie.

“Kom ons gaan na Bethlehem!” het hul leier gesê. “Die Here het vir ons nuus oor hierdie wonderlike gebeurtenis gestuur, maar kom ons gaan kyk vir ons self!”

Hulle het tot by die dorp gehardloop en gou vir Maria en Josef in die perdestal gekry. En daar was die baba in die krip, net soos die engel vir hulle gesê het.

Die klein baba het rustig geslaap, met Maria en Josef en die diere wat oor hom gewaak het. Terwyl Maria afkyk na haar baba seun, het haar vreugde bo die maan en die sterre, bo hulle uitgestraal.

Toe vertel die herders opgewonde vir hulle wat die engele gesê het, trots dat hulle die eerstes was wat die Messias, die Verlosser van hulle volk, gesien het. Maria het in stilte hul woorde in haar hart bewaar.

Die herbergier het afgekom om te sien waarom al die geraas
gegaan het. Toe hy die storie hoor, het hy gehardloop om die res
van die mense in sy huis te gaan haal. Almal wat daarvan gehoor
het, was verstom. Die herders het God verheerlik en geprys
terwyl hulle die storie herhaal het aan almal wat sou luister.

Maar uiteindelik het die skaapwagters terug gegaan om al hulle skape nog veilig teen die heuwel te vind, en Maria en Josef het gaan slaap langs hulle kosbare baba.

Dit was die eerste Kersfees.

THINK

DIGITAL ACADEMY

